

អត្ថបទ៖ ព្រាសាទេត្តអង្គ

ប្រាសាខែត្តអង្កោ

តើពាក្យ អធ្មាននៃយដ្ឋបម្បប័ណ្ណ? អធ្មារាគារសាសំស្តីត មាននៃយបាយដ្ឋរបុងដឹងដឹងទី១
ពាក្យនេះ គឺជួលូការិនពាក្យ អធ្វីន=អភ្ញោះ ដែលមានផ្លូវបុងទាល់។

របនាសម្រេចទូទៅរបស់ជ្រាវសាន់

ប្រាសាទេត្តអង្គ ជាប្រាសាទម្មយទោះក្រោពីប្រាសាទអង្គរេត្តដែលមានប្រកប្បល
សំខាន់នៅទិសខាងលិច ពេលគីប់រមុខទៅទិសខាងលិច។ តាមស្ថាកស្មាមនៅសល់ មាន
គោបុរៈម្មយនៅទិសខាងលិច បន្ទាប់មកព័ទ្ដោយកសិណាទជាន់ និងមានគោបុរៈម្មយ
ទោះមុននិងដល់កំពើធំទៅជាន់របស់ប្រាសាទកណ្តាល។ កំពើធំនេះសាន់ពីថ្មបាយក្រួម
ដោយមានទ្វារប្បូលនៅតាមទិសទាំង២ ធ្វើសំពីថ្មកក់ពណ៌របៀបដែលមានទ្វារ
ប្បូលពីទិសខាងលិច និងទ្វារបញ្ញាចោនៅតាមទិសទាំងនេះទោះ។ ផ្លូវការខាងលិចបន្ទុ
ដោយសំណង់មណ្ឌល ដែលប្រកប្បលជាប្រាសាទអង្គរេត្តដែលមានប្រាសាទកណ្តាលកំពើប្រាសាទអង្គរេត្ត(ប្របលេខ៦)។ ផ្លូវការខាងលិចបន្ទុដែលប្រកប្បលជាប្រាសាទអង្គរេត្តដែលមានប្រាសាទកណ្តាល

⁹ Gérard Huet 2020:34

២ ដែន ធនាគត ១៩៦៧:១៦០៨

⁸⁷ E. Lunet de Lajonquière 1911:117

អត្ថបទ៖ ព្រាសាទេត្តអធ្យ

និងចំណាំសញ្ញាណ មិនទាន់ត្រាកំរូប។ អាណាពលុយបនេះដ្ឋាប់ទៅនឹងក្រោជន៍ទាន់បុរាណុលាង
លិចដោយសំណង់ដូចស្ថានមួយ។ ព្រាសាទេត្តអធ្យកណ្តាលមានកំពុលដែលមានលក្ខណៈដូចគ្នា
ទៅនឹងកំពុលព្រាសាទេអធ្យរវត្ថុ(រូបលេខ២)។ មានអាណាពលទេអមសង្ឃារៈព្រាសាទេត្តកណ្តាលនេះ
និងបែរមុខទៅទិសខាងលិចទាំង២។ អាណាពលទេខាងកំពុលដើរពីបុរាណុលាងក្នុងព្រាសាទេត្ត
(រូបលេខ៣) វិនិយោគនេះបានដើរពីបុរាណុលាងក្នុងសុខ(រូបលេខ៦)។ យើងមិនទាន់ដើរពីមុខ
ម៉ាអាណាពលទាំង២នេះទេ នេះជាបំណុលពិសេសទូរសព្ទព្រាសាទេត្តអធ្យដែលមានសំណង់ទៅ
អមសង្ឃារៈ និងបែរមុខស្របទិសរបស់ព្រាសាទេត្តកណ្តាល (ក្នុងករណីជាមេរោគ ជាទូទៅបែរ
បញ្ញាស់ជាមួយព្រាសាទេត្តកណ្តាល។

តើព្រាសាទេកសាដីឡើងនៅសម្រាប់បុរាណុលាងសេដ្ឋកិច្ចណា?

យើងតុំទាន់មានសិលាបារីកដើមិនការមួយយើងអំពីការស្វាបនាប្រាសាទេនេះ
ដោយព្រះរាជអធ្យណា បុរាណនេះ ហើយនៅថ្ងៃណានេះទេ នៅលើសសរបស់
មណ្ឌបានមុខព្រាសាទេត្តកណ្តាលមានសិលាបារីកចង្វាំង តើជាសិលាបារីកបានឡើងនាសម្រាប់
ក្រាយ ដោយនិយាយអំពីការធ្វើដំឡើងយើងជាបុរាណុលាងអធ្យប្រសម្រាប់កណ្តាល
នេះ។ បើយើងពិនិត្យមិនលើបែបដើរនៃរបនាសម្ព័ន្ធដើរបស់ប្រាសាទេនេះ ពិសេសគឺ
កំពុលនៃប្រាសាទេត្តកណ្តាល និងចំណាត់ថ្នាក់ (អប្បរា) នៅអមសុំទាន់បង្ហាញប្រាសាទេនេះ មាន
លក្ខណៈដូចគ្នាទេនឹងរបាបបរាជអធ្យរវត្ថុ តើដូចប្រាសាទេអធ្យរវត្ថុ ធម្មនន្ទ និងបោសយទេតា
ជាផើម។ លោក ឡាងបុរាណុលាង បានប្រើបង្រើបលើចំណុចបង្ហាក់(ចង្ហាក់)៖ របស់កំពុលប្រាសាទេ
ត្តកណ្តាល ហើយផ្តល់សម្រាប់បានប្រើបង្រើបលើចំណុចបង្ហាក់(ចង្ហាក់)៖ របស់កំពុលប្រាសាទេ
ត្តកណ្តាល ទៅនឹងប្រាសាទេអធ្យរវត្ថុ ចំណុចដែលសំខាន់នោះ គឺយើងអាចលើកយកទិសដោនៃ
ប្រាសាទេ ដែលគេបានស្វាបនាបានឱ្យបែរមុខទៅរកទិសខាងលិចដូចប្រាសាទេអធ្យរវត្ថុដោយ
ក្នុងករណីបែបនេះ យើងអាចសន្លឹជានជាបណ្តាការសង្គមបាន ប្រាសាទេត្តអធ្យ គឺអាច
កសាដីតំណាងលក្ខណៈនឹងប្រាសាទេអធ្យរវត្ថុ បុរាណុលាងប្រព័ន្ធដោយស្មោរន៍ទី២ (១១១៣គ.ស ជល់
១១៥០គ.ស)។

^៤ E. Lunet de Lajonquière 1911:119

អត្ថបទ៖ ព្រាសាទេត្តអង្គ

តើប្រាសាគវត្ថុអប្បសាបនាទីធនិជ្ជិសដល់អី បានទៅអី?

ដោយសារពីមានសិបាទរឹករាជ្យប៉ាង់អំពីការស្វាបនា និងគោលបំណងនៃការខ្ចិតសារហេតុផ្លូវ ដើម្បីធ្វើឱ្យយើងពីចាកកុងការសន្លឹជានអំពីចំណុចនេះណាស់។ យើងអាចទាញយកសម្គតិកម្មមួយចំនួន ដោយប្រើបង្រីបឡើងនឹងប្រាសាទអត្ថរត្តូ។ ចំណុចទី១ គឺប្រាសាទដែលបែរមុខឡើងឈានលិច អាបជាការខ្ចិតសដល់ព្រះវិស្សុ លោក អម្ចីនីពៅ ឬនាសន្លឹជានថា ប្រាសាទនេះកសាន្តឡើងខ្ចិតសដល់ព្រហ្មព្រញ្ញណាក៏សាសនាបុរាណ តែក្រោយមកគីជាទីកន្លែងដែលប្រពិបត្តិឡើងឯកសាសនាអ្នក នៅក្នុងប្រាសាទកណ្តាលមានដើរទម្រង់យ៉ាងដី តែពីមានបដិមាខេះ មករឿងវិញ្ញាច្រើន ក្រោពីចម្ងាត់រូបឡទអប្បរ និងក្រាប់រីមួយចំនួនយើងពីមានចម្ងាត់ត្តិអត្ថុ បុរីនៅរឹកបានដោយទៅប្រាសាទក្នុងរាជ្យព្រះបានសូរក្រោនធនឹងចំនួន ក្នុងករណី១ យើងអាចឱ្យសម្គតិកម្មជាបាបណ្ហារៈអាសន្នថា ប្រាសាទរត្តិអត្ថុ នេះអាបកសាន្តឡើងខ្ចិតសដល់ព្រះវិស្សុ និងជាប្រាសាទគោលដោនៃសេចក្តីស្តាប់ ដូចប្រាសាទអត្ថុរត្តិដោយ

តើសិលាថារីកលើសសរបស់ខ្សោនីកណូរាលុប្បីបាបចាំពីរ?

សិលាតារីកចំនួន៥ដ្ឋាន (រូបលេខ៧) អធិប្បាយដំបូងដោយលោក អ៊មីនីត្រី និង
ក្រាយមកចានចុះបញ្ជីជាសិលាតារីកមួយលេខ K.261^១ ដោយលោកសីដែសុ បុន្ទ័ន់
ជនជាតិបាតាំងទាំងនេះពីបានសិក្សាបកប្រើប្រាស់អត្ថន៍យសិលាតារីកទាំងនេះទេ ក្រាយ
មកលោកស្រី ពោ សារស់^២ បានសិក្សាបកប្រើប្រាស់សិលាតារីកទាំង៥ដ្ឋាននេះ។ សិលាតារីក
ទាំងនេះមានមកាលបរិច្ឆេទបន្ទាន់ឆ្នាំគ.ស ១៨៧៨ដល់១៩៧៧ ហើយមានអត្ថន៍យស្ស័
ដូចគ្នា គឺនិយាយអំពីការគោរព ការថ្វាយ និងការបូន្មុណ្ឌអាយុវប្បន្ននៅក្នុងបាន បាក
បេញពីហើននរកទាំងឡាយ និងបានដល់ទីហើនស្ថិត និងទាន់ព្រះសិរីត្រីយ។

⁵ E. Aymonier, (1900:399)

^b G. Cœdès, (1966:119)

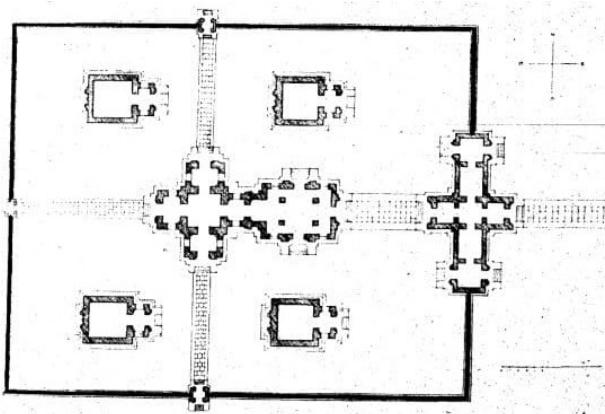
⁶⁷⁾ Pou Saveros, (1977:151-166)

អត្ថបទ៖ ព្រោសាទវត្ថុអប៊ា

ក្រោពីសិលាតវីកសម្រួលទាំងនេះ យើងសង្គតេយើព្យមានសិលាតវីកខ្លួន បុអក្សរប្បដែលមាននៅលើផ្ទៃដំបូងប្រចាំថ្ងៃដែលគេនៅមិនទាន់កាត់ត្រឡប់ម្រឹម បុច្ញាក់ជាក្នរចំនៅឡើយ។ អក្សរទាំងនេះ គឺជាសញ្ញាបុកកំណត់សំគាល់អំពីមនុស្សដែលកាត់បុក បុកអាបជាលេហ្សេះនៅការដ្ឋានយកប្រឈមដែលគេយកមក។ បើយើងប្រើបង្រើបនៅនីមួយៗ អក្សរប្បដែលគេដឹងប្រចាំថ្ងៃនៅប្រាសាទុបលិច បុសំណង់កណ្តាលស្រែ៖ស្រែ គឺជាមានលក្ខណៈជ្រាស់ លាស់ជាន់អក្សរនៅលើបុកនៅទីតាំងទាំង២។ ឧទាហរណ៍ មានពាក្យខ្លះដែលយើងយើព្យសរសេរដែលបាននៅលើបុកដំឡើងគ្នា ដូចជា ពាក្យ តុកលាដាម (រូបលេខ៨)។

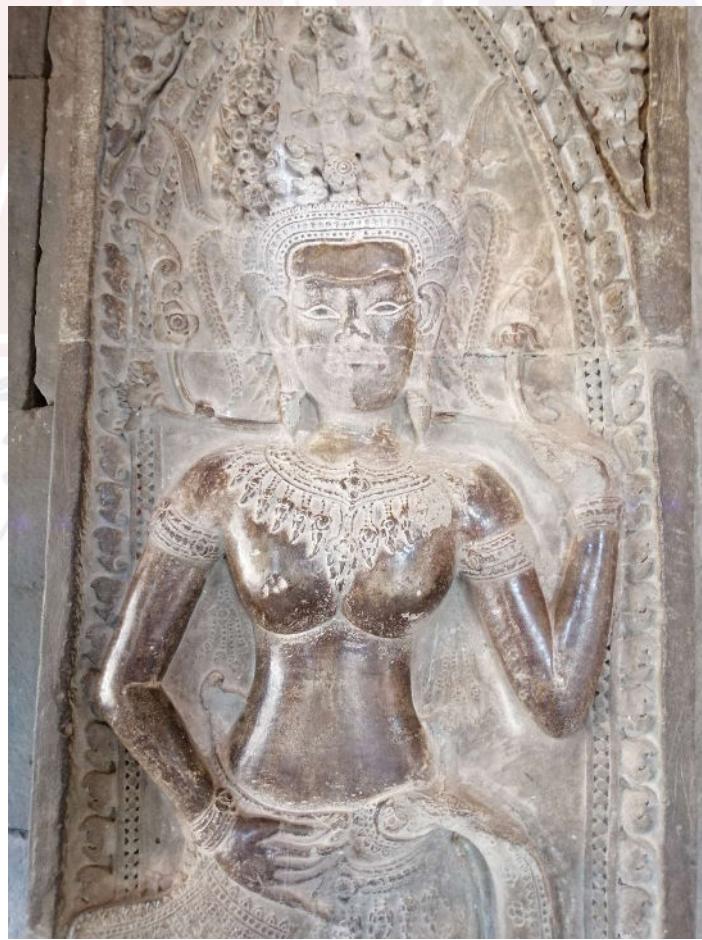
អត្ថបទនេះ ពីបានអធិប្បាយឱ្យបានលម្អិត លើរបនាសម្ព័ន្ធឌ្រោសាទទាំងមូលទេ។
យើងនឹងសិក្សាបន្ទីអំពីមូលហេតុមួយចំនួនដើម្បីបកស្រាយលើបញ្ហា និងស្មូន្តែនៃការ
សាធារណៈជ្រាវសាទនេះ។ ពីសេសគឺដើម្បីបង្ហាញពីជ្រាវសាទនេះក្នុងពេល
ណាយឱ្យច្បាស់? ដើម្បីអ្និតុសដល់ទេពី? ហើយហេតុអ្និតុបានជាការសាធារណៈជ្រាវសាទមិនទាន់
បញ្ចប់?

អត្ថបទ៖ ប្រាសាទវត្ថុអង្គ

របល់ទេសប្បីជំពូកប្រាសាទវត្ថុអង្គ
(គូរដោយលោក នាយកប្បីជំពូកយ៉ា)

របល់ទេសក្រុងប្រាសាទវត្ថុអង្គ
ជូចប្រាសាទអង្គវត្ថុ

របល់ទេស ចម្លាក់រុបទេសប្បីនៅលើផ្លូវការអាណាពិជ្ជកម្មរបស់អគ្គនាយករាជ្យបានលិប
(រចនាបចអង្គរវត្ថុ)

អត្ថបទដោយ៖ សុខ កែវ សុវណ្ណារ៉ា

អត្ថបទ៖ ប្រាសាទេត្តអង្គ

រូបលេខេះ ប្រាស់កណ្តាល និងកំពុលមានរូបរាងដូចកំពុលប្រាសាទអង្គរវត្ថុ

រូបលេខេះ អគារាធក់ ជ្រើសរើស ធ្វើឱ្យប្រកាសកំណើនប្រាសាទបាយក្រឺម

អត្ថបទដោយ៖ សុខ កែវ សុវណ្ណាប់

អត្ថបទ៖ ប្រាសាទេត្តអង្គ

រូបលេខ៦៖ អគារាហានលិច ប្រុងអាគ្វីយ៍ ធ្វើពីចុកកំ

រូបលេខ៧៖ សិលាតវិកសមីយកណ្ឌាល នៅលើសសរាងក្តីសំណាដ់មណ្ឌាប

អត្ថបទដោយ៖ សុខ កែវ សុវណ្ណារ៉ា

អត្ថបទ៖ ព្រោសាទេត្តអង្គ

រូបលេខេទ៖ អក្សរលើផ្ទះមនុស្ស នាន់ធ្វើច (តលក)

ជកសរុប

ជក ឈាម

១៩៦៧. វេចនានគ្រមខ្លួន, ពួនិសាសនបណ្ឌិត, ភ្នំពេញ
សុខ កែវ សុវណ្ណារ៉ា

២០២០. អក្សរប្រព័ន្ធគម្ពុជា៖សំណង់កណ្ឌាកាលស្រែប្រែង, ក្នុងអត្ថបទស្រាវជ្រាវ និងគុរពិចារណា,
លេខ២២, សៀមរាប។

E. Aymonier

1900. Le Cambodge, Tome II, Paris.

G. Coedès

1966. *Inscription du Cambodge*, Volume VIII, Paris.

Pou Saveros

1977. *Inscriptions en Khmer Moyen de Vat Athvea*, BEFEO, Tome LXIV, pp.151-166.

Sok Keo Sovannara

2015. *The Western Top Temple's Stone Blocks-Preliminary Introduction to the Inscriptions,
Graffiti Marks and Sketched Designs*, in Annual Report on the Research and Restoration
Work of the Western Prasat Top, NRICP, p.49-55, Japan.

Gérard Huet

2020. *Dictionnaire Sanskrit-Français*.

E. Lunet de Lajonquière

1911. *Inventaire Descriptif des Monuments du Cambodge*, Tome III, PEFEO, Paris p.117-120.